

Isai 35. suo expoliavit. De hoc primo Christi adventu loquens Isaias 35. num. 4. Dicitur pufillantes, confortamini, nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis, & salvabit vos: Colossens. Paulus ad Colossens. 1. num. 15. scribit, & ait: Expoliatus principatus, & potestates traduxit confidenter palam triumphans illos in semetipso: & Christus D. ait: Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi ejicietur foras. Joan. 12. num. 31.

QUÆSTIO I.

Quare tam insigniter dicitur, quod Christus D. in Nazareth docuerit, ac predicaverit?

9. Licet Christus D. per varia loca in Synagoga docuerit, ac predicaverit, tamen insigniter hic dicitur, quod in Nazareth civitate sua, verba habuerit, prælecto Isaiæ loco, ut moris erat, prius legebatur Scripturæ locus, & deinde ex illo tanquam ex themate concio textebatur: Hunc modum, Christum servasse nobis exprimit Evangelista: Traditus est ei liber Isaiæ, &c. n. 17. & non alibi hoc nobis proponitur. Voluit enim singulari modo Nazareth, quæ patria sua dicebatur; unde Nazareus est dictus, honorare, ac nobilitare. Ait Nazianz. Epist. 108. ad Sophron. Matrem honore afficere pius, ac sanctum est; communis omnium mater patria est.

10. Cum Joab cum toto suo exercitu obfederet civitatem Abelim valde antiquam in Israël è muro clamat sapiens mulier ad Joab. 2. Reg. 20. n. 19. Tu quis subvertere civitatem, & evertere matrem in Israël? Quare precipitas hereditatem Domini? Lyranus. Quia qualibet civitas est mater populi. In tanto honore habetur illa civitas ob suam antiquitatem, quæ ut communis omnium patria, ac mater habebatur, quæ inde tanta veneratione erat habenda, ac Dei hereditas, ut qui illam læderet, Dei hereditatem læderet. Ex pompeio tradit Plinius: Decet enim cunctos homines Patria sua augmenta cogitare, maxime eos, quos sibi Respublica summis honoribus obligavit. Ita Plinius lib. 2. cap. 5.

11. A nostro Textu non recedam. Ait D. Lucas in præfati: Jesus venit in Nazareth ubi fuerat nutritus: & Marc. 6. num. 1. dicitur: Abiit in patriam suam: Christus Jesus ut testatur Ioan. 3. num. 31. De caelo est, & de caelo venit: ergo patria ejus cælum est, quomodo ergo terrenam urbem Nazareth dicit patriam suam? ut sibi affectum terrenæ patriæ inesse Deus Optimus Maximus declararet, ac demonstraret, ut ita ex quadam civili, ac humana conditione, maxime amaret, ac bearet terrenos homines, & in illos ut concives suos maxime propenderet. D. Chrysolog. serm. 49. ait: Ut quos potestate faceret, pietate salvaret. Sic & Matth. 9. num. 1. dicitur: Ascendit Jesus in naviculam, & transfretavit, & venit in civitatem suam: Quam, D. Hieronym. ibi Nazareth dicit, erga quam ut patriam suam, suum eximum affectum declararet, non solum ad illam itinere terreno se

conferebat, sed etiam mari transmissio, ut illius amore omnia contemneret, & suos concives lucrifaceret. Joannes Episcopus apud Catenam D. Thomæ ait: Creator orbis terra Dominus postea quam se propter nos nostra angustia in carne, cepit habere humanam patriam, cepit civitatis Judaicæ esse, partes habere cepit partium omnium ipse parens.

A suo cœlesti sponso vocatur anima sancta Gantic. 4. num. 8. Veni de Libano: veni de Libano veni coronaberis: & adhuc cunctatur, nec viam cedit, & moratur magis. Vocatur adolescentula à monte vasto, ad urbem regiam, à vili casa ad aulam nobilem, à ligone, ac conto ad sceptrum, & purpuram: Veni coronaberis: &c. & moras adhuc necit; ita ut necesse sit tripliciter vocari. A patria propria: & à solo paterno, est rusticano, exire jubetur; quod est valde durum, & inde cunctatur, quod notavit Bruno Carthusian. & ait: Neque enim facie illi erat patriam, parentisque relinquere: Vim sibi factam dolet Virgo, ut dulces fugiat lares patriæ, & si illi veniat mensa rudis, & curia supellex inibi habeatur.

Luc. 4. n. 20. Et cum plicisset librum, reddidit ministro, & sedit, & omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum.

Num. 21. Cœpit autem dicere ad illos: quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris.

Num. 22. Et omnes testimonium dabant illi, & mirabantur in verbis gratiæ ejus, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant, nonne hic est filius Joseph?

VERSIONES.

Persicus. n. 20. Librum complicuit, & in manum ministri dedit eum, & abiens sedit, & omnes, qui in synagoga erant intuebantur.

Æthiopic. Et operuit librum, & tradidit eum ministro, &c. & elevarunt oculos suos omnes existentes in synagoga: & respiciebat eum.

Theophylact. Erant defixi oculi in eum. Æthiopic. n. 21. Impleta est vox hujus Scripturæ, & perfecta est in auribus vestris.

Persicus. Hodie impletus est hic liber, quem audivistis.

Vatablus. Audientibus vobis.

Syrus 22. Perhibebant testimonium, &c. super sermones gratiæ ejus.

Alter Syrus. Mirantes erant ob oculos omnes gratiæ illius.

QUÆSTIO II.

Quare Christus D. dum legit locum Isaiæ stat, sedet verò ad concionandum, dum illum expedit?

EXPOSITIO I.

Et cum plicisset librum, convolvendo eum, ut aliqui dicunt, ut jam dixi: dedit ministro, scilicet synagogæ, a quo acceperat. Nam synagogæ præf. Et exabant, qui Archisynagogi dicebantur, ita etiam dabant ejusdem ministri. Et sedit: nam ut advertunt Lyranus, Albertus, Magn. locus Scripturæ ob reverentiam stando legatur; de quo statim dicam: sedit ergo Christus, ut maturè, ac placato animo explanaret locum, quem stando legerat: & omnium oculi erant intenti in eum: ait Euthymius, ut audirent quomodo interpretaretur ea, quæ legerat. Nam ex factis in C. pharnaum, maxime ejus fama creverat, ex quibus, ac multis aliis, multi, suspirabant ipsum esse verum Messiam, & hoc maxime à Christo audire cupiebant, quia intelligebant citata Isaiæ verba de Messia ut. Etare, & ideo ejus explanationem à Christo exaudire desiderabant: Omnium oculi erant intendentes in eum: Utinam, ut ait Origenes in præfati, semper in Christum docentem oculos nostros intendamus corde pleno, & sine ejus dicta & facta sequamur.

Qui hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris: Particula: Quia, Parafis est hebraica, & idem valet, ac, Uique: & subdit: hodie: id est, hoc tempore, ac si dicat: Hic Scripturæ locus, quem me legentem audistis, & in auribus vestris insonuit, olim ab Isaiæ prædictus, hoc jam tempore impleteretur, & perficeretur; in me vero promisso Messia in lege, Evangelizante, seu predicante pauperibus, & dante cæcis visum, ac annuntiante annum acceptum, divinæ benevolentia erga homines, nam tempus legis, gratiæ & plenæ remissionis est; allusio fit ad annum jubilei, ut superiori quaestione dixi.

Et omnes testimonium illi dabant: quod esset, ait Beda; Verus Messias, sed hoc repugnat cum his, quæ statim subjunguntur: Nonne est filius Joseph. Et statim ex invidia despiciunt eum, & volebant eum precipitare, ac proinde simpliciter dicendum, omnes dabant illi testimonium de ejus mirabili sapientia, eruditione, ac eloquentia: & mirabantur in verbis, quæ procedebant de ore ejus: non solum de rebus divinis eruditè, ac sapienter differebat, sed etiam propriè, ac perspicuè, & delectabiliter in auribus audientium, ait D. Marthæus de eo c. 7. num. 29. Erat enim docens eos, sicut potestatem habens: & non sicut Scribe. Ad trahenda, demulcenda, illicienda humana corda. filius Joseph, Fabri, scilicet, civis nostri pauperis, quod per contemptrum dicebant, quod, nempe, ipse esset filius Joseph, & fabri. Matth. 13. num. 55. Marc. 6. n. 3.

At noster Evangelista in præfati, num. 16. Quod Christus D. Intravit secundum consuetudinem suam die sabbathi in synagogam, & surrexit legere. Nempè, locum Isaiæ 61. num. 1. Spiritus Domini super me, propter quod unxit me, &c. Et postquam legit locum scripturæ, Evangelista num. 20. & cum plicisset librum, reddidit ministro, & sedit: Ecce dum Textum Isaiæ prælegit, stat, ac verò complicato libro, dum ad explicandum pergit: sedit: Communiter dicunt Expositores, quod a bitio docentis erat stare, vel sedere; & Paulus stetit dicitur Act. 13. n. 16.

Lyranus in præfati rem aliter explicat, quod Christus D. stat, ut proponit Text. Isaiæ: Hoc enim, ait, fecit, ad ostendendum, quod libri sacra Scriptura sunt reverenter tractandi, unde & Judæi sic faciebant libris veteris testamenti, quod nullo modo sederent juxta illos: sed in altum erant positi: Ex quo motum ut quantà reverentiâ tractandi, ac habendi sunt Sacri Codices. Unde Moyses præcepit Deuter. 31. num. 26. Tollite librum istum, & ponite illum in latere arca fœderis Domini Dei nostri: Ut ex approximatione, ac coexistentia cum arca, libri, sive Deuteronomij, sive Pentateuchi reverentia, ac cultus denuntiaretur, ac manifestum fieret.

Hoc maxime nobis declaratur dñm Scriptura sacra dicitur anima, ac cor Dei, ut quid præstantissimum ipsius Dei veneranda est. Ait Deus 1 Reg. 2. numero 33. Suscitabo tibi sacerdotem fidelem, & qui iuxta cor meum, & animam meam faciat. Chaldeæ: & transfert: Qui iuxta dictum meum faciat: Quodnam est dictum Dei, nisi sacra Scriptura, quæ dictum Dei, ac verbum Dei est, & hæc Scriptura, quoniam nomine dicitur ac appellatur: non alio; nisi anima Dei, ac cor Dei, ut ad citatum locum interpretatur D. Gregorius & ait: Quid, cor, & animam Dei, nisi sacram ejus scripturam accipimus? nam cor de cogitamus ad deliberationem: anima verò estimur ad amorem: quia ergo in sacro eloquio consilia omnipotentis Dei agnoscimus, ibique amorem, quo humanum genus dileximus, invenimus: ipsum eloquium, cor, & anima ejus rationaliter designant. Ipsa enim veritas; victorum ac verborum maxime excellentem divinitatem Scriptura nobis aperit, manifestat, quod dixit Tertullian. lib. de Anima cap. 28. dum nobis proponit Moysen conscribentem sacrum Textum, de ipso ait: satis probans divinitatem operis, ex divinitate vocis.

Inde præ cæteris sacra Scriptura æstimanda est & veneranda, Christus Jesus filius Dei veniens in mundum, hoc maxime nobis indiculcavit, ac docuit. Nam dicitur Apocalyp. 5. num. 19.

Reverb. Sacra scri- ptura omni- bus profe- ganda. Rupertus. 10. Psalms. Omnis sa- pientia hu- mana com- parata cum Scriptura nihil est. Jacoga. 21. D. Nazian. Psal. 111. Apoc. 19. Jerem. 11. Rom. 9. 1. Cor. 16. De Basil. Theodo- ret. Sacra scri- ptura reli- giosè tra- ganda.

num. 7. & venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum: & tamen ut dicitur Pro- verbior. 3. num. 16. In sinistra eius divitia, & gloria: & tamen bonus noster Magister Christus contempta omni gloria, omnique divitiarum affluentia, solum ad librum sacrae Scripturae, ac verborum Dei intendit quæ- rere, & accipere, ac si comparatio illius ni- hil de aliis sit faciendum, in illo enim habemus Dei voluntatem declaratam, ac manife- statam, quam sequi debemus. Rupertus ad citatum locum Apocalyp. ait: Valde notan- dum, quia veniens Christus in hunc mundum nihil divitiarum, aut glorie de sinistra, sed tantummodo librum, sive igneam legem accepit de dextera. Bonum exemplum cunctis præbens discipulis. Tantummodo meditari in lege Domini die, ac nocte. Ait Regius Vates Psalms. 140. num. 6. Ab- sorpti sunt iuncti petra iudices eorum: Petra est Christus. Ipse est petra angularis, qui facit utraque unum: & quinam sunt iudices eorum: nempe, hominum? sapientes, doctores, ac eruditissimi viri, eorumque sapientia, ac eru- ditio juxta petram, scilicet Christum, illius- que doctrina, ac verba, quæ continentur in sacra Scriptura, absorpta, & consumpta, & nihil est, & non apparet: Noster Doctissimus Incognitus, sic ait: Iudices eorumque magnipo- tentes, & docti iuncti petra, id est, comparati Christo Petra absorpti sunt. Accipe iudices eorum Aristotelem, Platonem, Pythagoram, &c. Absorpti sunt juxta petram iudices eorum, quia Christo comparati, sapientia eorum stultitia facta est, in cuius figura serpens Moysis dracones Magorum devoravit. Quia Sapientia Christi stultam ostendit sapientiam huius mundi. Unde sancti Patres sacram Scripturam, us- que ad minimum apicem summè venerati sunt. Ait D. Nazian. orat. 1. ij sumus, qui Spiritus sinceritatem, vel usque ad levem api- cem, & lineam trahimus. Hinc sæpè invenies, quod D. Hieronym. & Græci Interpretes, multis in locis verba hebraica reposuerunt, & tamen nec latinè, nec græcè exposuerunt. Per- sæpè lego, Alleluia, ut in titulo Psalms. 111, Apocalyp. 19. num. 1. semel, Hofanna; Matth. 21. num. 9. Non semel, Sabaoth; Jerem. 11. n. 20. & ad Roman. 9. num. 29. Tandem lego, Anathema, Maranatha, 1. Co- rinth. 16. n. 13. non vertuntur latinè dictiones huiusmodi, sed hebræo efferuntur sono, ut ait D. Basilus lib. 2. advers. Eunom. Ne ver- bis incongruis, sententiam dissolverent. Inde de factis literis tantus metus erat, ne dum verte- rent, textum perverterent, & observat Theo- doretus, eos Psalms sine titulo esse apud Græ- cos Interpretes, quos Hebraici codices edide- runt sine titulo, quales sunt, primus, secun- dus, & trigésimus secundus, ac alij, & hoc religioso metu fecerunt Seniores Interpretes, ait ipse. Non audentes à se ipsis aliquid addere verbis Spiritus sancti.

QUÆSTIO III.

Quare Christus D ad docendum inci- pit à lectione sacrae Scripturae ex Isaiam?

A It noster Evangelista præsentis num. 17. Traditus est illi liber Isaiæ Prophete: ut principium dicendi faciat Magister, & scriptu- ra sumi exordium, ut à principio totius ve- ritatis, ac viæ salutis. Unde optime ait D. Chryso- stomus homil. 2. de verbis Isaiæ: Scripturarum lectio, calorum est refrigeratio: & concione 3. de Lazaro ait: Neque enim, nunc fieri potest, non potest, inquam, fieri, ut quisquam salutem assequatur, nisi perperuo versetur in lectione spiritali. Hinc Christus: D. damnans, ac arguens cæcitatem; ac er- rores Iudæorum, ait: Erratis nescientes scri- pturas: Matth. 22. num. 29 & iterum capi- te 21. numero 42. & hac de causa sæpè Divi- nus Magister disputat, ac sermonem insti- tuit de sacra Scriptura, ut patet ex Lac. 10. num. 26. & cap. 19. num. 46. Joan. 3. n. 14. & cap. 10. n. 34. Judaicos iudices urget Magister Deus Joan. 5. num. 39. Scrutamini scripturas. . . & illa sunt, quæ testimonium perhibent de me: studium commendat assiduum in libro versando; nec monet ut legant simpliciter, sed lætent al- to, & profundo scrutinio. D. Chryso- stomus homil. 40. in Joan. ait: Non dicit legere, sed scrutamini; divina enim summa indagent dili- gentia; Et hoc exactum studium in sacra pa- gina, Deus exquirens à nobis disposuit, ut facer textus esset modis parabolicis, ac diffi- cultatibus ænigmaticis plenus, Hinc liber si- gnatus dicitur ab Isaiam. 29. n. 11. Cuius rei ra- tionem reddit D. Basilus ad cap. 1. Isaiæ, & ait; In Scripturis studio voluit esse obscurita- tem, ad utilitatem mentis humanæ. . . Primum quidem, ut his mens occupata, à deterioribus avocetur. Vis scire quid sit sacra Scriptura, accipe ex D. Gregorio Magno lib. 4. cap. 84. ubi ait: Quid est enim Scriptura sancta, nisi quadam Epif- tala omnipotentis Dei ad creaturam suam. Et D. Chryso- stomus homil. 2. in Genes. Sacras Scri- pturas, ait, quasi longè absentibus Deus literas mittit conciliaturus sibi naturam universam homi- num: Hinc frequenter Apostoli in suis con- cionibus testimoniis Scripturæ utebantur. Per- trus ex Ioele Actor. 2. numer. 16. Ibidem ex Psalms. num. 30. & cap. 3. num. 21. & sæpè. Sicut & Paulus Actor. 17. numer. 2. & Actor. 18. numer. 28. Sciebant scientiam scriptura- rum Isagogicam esse ad fidem servandam, ad eharitatem urgendam, ac ad mores piè co- lendos, ac componendos; hoc enim à Chry- stostomus didicerant, ut testatur D. Chryso- stomus homil. 37. in acta, sic ait. Et bene quan- do vocabant: hoc & Christus faci- . . . mul- tum de Scripturis disserens. Quando Christus D. Chry- stostomus à munere prædicandi vacabat, & suis discipulis de sacra Scriptura tractabant, de

& ipsi hanc consuetudinem hauserant, ut semper de sacro Textu differrent. Perpende quanta sit utilitas ex lectione Sacrae Scripturae; Ibat vir Æthiops Eunuchus potens Regina Candacis, curru suo vectus; sacro totus intentus in libro: Legensque Isaiam Prophetam: Actor. 8. n. 28. Textus erat de impia Christi necesse, & homo ita erat delectus textui, ut nec via longa, nec loca vasta à legendo avocarant; Tunc vox delapsa ad Philippum num. 29. Accede & adijunge te ad currum istum: Approximat Philippus; & quæ de textu, Princeps non intelligit, bonus Magister explicat rectè monet D. Chryso- stomus homil. 34. in Genes. Vides, ait, quantum sit commodi atten- tæ, & studiosè divinas Scripturas legere. Nam præfectus ille Sacris deditus literis Philippum loci prophetici Magistrum sibi paravit: Dein- de Textu explicato, Philippus hominem ad Christi fidem, & ad aquam salutarem adducit. Jussit stare currum, & descenderunt uterque in aquam Philippus & Eunuchus, & baptisavit eum. num. 38. Undè homini idololatæ, ac gen- tili tanta felicitas, ut ex infideli fieret fidelis. Et ut ex tenebris ad lucem veniret, ex peccato ad gratiam, ex tristitiæ profunditate ad sum- mum gaudium: Ibat per viam suam gaudens ibidem num. 40. ad liter. Tertullian, lib. de Baptism. cap. 18. sic ait: Spado non inventus est vitiosus, nec qui subito tingi concupisceret. sed Scriptura divina impressus: Ex lectione divinæ Scripturæ tam bonam fortunam invenit, viam- que sibi fecit ad Christi fidem. Tertull. citatus Sic oportebat deprehendi, cui ultro Deus Apo- stolum miserat. Scilicet Magistrum, ita oportebat deprehendi in studio divinæ Lectionis. D. August. Unde rectè D. Augustinus serm. 38. ad fratres in Eremito de Divina Scriptura explicat illud Salomon. Qui me invenit, inveniet vitam, hauriet salutem in Domino. Prov. 8. n. 35. Divinus Agnus accepit de dextera sedentis in Throno librum: Et cum aperuisset librum, quatuor animalia; & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno; Apocal. 5. num. 8. Libro per Agnum aperto, magnus in celo motus fit, quatuor animalia, profunda reve- rentia Deum adorant, ceciderunt coram Agno; Instrumenta Musica resonant, Habentes singuli Cytharas: Sactis odoramentis odores exh- lantur, Phialas aureas plenas odoramentorum: Deinde dulces gratiarum actiones intonantur: Cantabant canticum novum. Unde tam festinus applausus in celo, unde tanta exultatio in di- vinitis Spiritibus, quæ omnia pertinent ad in- gentem gaudendi rationem ex Sacro Codice aperto, ipsoque altissimè explanato; ex quo in- gens voluptas emanabat, & fervida charitas in Deum, ac proximum concipiebatur. D. Am- brof. ibi ait: Cadunt coram Agno cum per me- ditationem divinarum Scripturarum, conside- rantes immensam Dei clementiam humiliant se in conspectu creatoris sui, quanto sese per hu- militatem desipiunt, tanto magis in ejus amo- re exardescunt. Ecce quanta charitas, quan- ta salus, quantaque voluptas ex studio, ac in- telligentia divinarum, scripturarum. Unde il- lud Psalms. 35. num. 9. De irruente voluptatis tua potabit eos. De gaudio, ac exultatione per- cepta ex lectione Sacrae Scripturæ; interpreta- tur Pierius lib. 38.

tebat deprehendi in studio divinæ Lectionis. D. August. Unde rectè D. Augustinus serm. 38. ad fratres in Eremito de Divina Scriptura explicat illud Salomon. Qui me invenit, inveniet vitam, hauriet salutem in Domino. Prov. 8. n. 35. Divinus Agnus accepit de dextera sedentis in Throno librum: Et cum aperuisset librum, quatuor animalia; & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno; Apocal. 5. num. 8. Libro per Agnum aperto, magnus in celo motus fit, quatuor animalia, profunda reve- rentia Deum adorant, ceciderunt coram Agno; Instrumenta Musica resonant, Habentes singuli Cytharas: Sactis odoramentis odores exh- lantur, Phialas aureas plenas odoramentorum: Deinde dulces gratiarum actiones intonantur: Cantabant canticum novum. Unde tam festinus applausus in celo, unde tanta exultatio in di- vinitis Spiritibus, quæ omnia pertinent ad in- gentem gaudendi rationem ex Sacro Codice aperto, ipsoque altissimè explanato; ex quo in- gens voluptas emanabat, & fervida charitas in Deum, ac proximum concipiebatur. D. Am- brof. ibi ait: Cadunt coram Agno cum per me- ditationem divinarum Scripturarum, conside- rantes immensam Dei clementiam humiliant se in conspectu creatoris sui, quanto sese per hu- militatem desipiunt, tanto magis in ejus amo- re exardescunt. Ecce quanta charitas, quan- ta salus, quantaque voluptas ex studio, ac in- telligentia divinarum, scripturarum. Unde il- lud Psalms. 35. num. 9. De irruente voluptatis tua potabit eos. De gaudio, ac exultatione per- cepta ex lectione Sacrae Scripturæ; interpreta- tur Pierius lib. 38.

CAPUT V.

ACTUM est autem cum turbæ irruerent in eum ut audirent ver- bum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genezare. 2. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatores autem descenderant, & lavabant reia. 3. Ascendens autem in unam navim, quæ erat Simonis, rogavit eum à terra reducere pusillum. Et sedens, doce- bat de navicula turbas. 4. Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem. Duc in altum, & laxate reia vestra in capturam. 5. Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. 6. Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem eo- piofam, rumpebatur autem rete eorum. 7. Et annuerunt sociis; qui erant in alia navi, ut venirent, & adjuverunt eos. Et venerunt, & impleverunt ambas navi- culas: ita ut pene mergerentur. 8. Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Jesu dicens: exi à me, quia homo peccator sum, Domine. 9. Stupor enim circumdederat eum & omnes, qui cum illo erant, in captura piscium quam ce- perant. 10. Similiter autem & Jacobum, & Joannem filios Zebedæi, qui erant socij Simonis. Et ait ad Simonem Jesus: noli timere: ex hoc jam homines eris capiens. 11. Et subductis ad terram navibus, relictis omnibus secuti sunt eum. 12. Et factum est: cum esset in una civitatum, & ecce vir plenus lepra, & videns Jesum, & procidens in faciem, rogavit eum dicens: Domine: si vis, potes me mundare. 13. Et extendens manum tetigit eum dicens. Volo, Mundare: & con- festim! pra discessit ab illo. 14. Et ipse precepit illi ut nemini diceret: sed, Va- de & vende te sacerdoti. & offer pro emundatione tua, sicut præcipit Moyses, Sylvæira in Evang. Tom. VI.